

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență privind Codul administrativ

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ

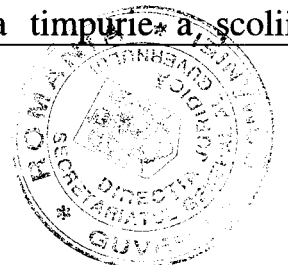
1. Descrierea situației
actuale

În conformitate cu art. 148 alin. (2) din Constituția României, ca urmare a aderării la Uniunea Europeană, „prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare”, iar potrivit prevederilor art. 148 alin. (4), „Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2).”

Astfel, programarea Fondurilor Europene Structurale și de Investiții (fonduri ESI) s-a axat pe prioritățile și provocările identificate în contextul semestrului european și al recomandărilor specifice de țară. Prin Acordul de parteneriat 2014-2020 au fost identificate la nivel strategic 5 provocări de dezvoltare. În susținerea acestora, în cadrul celor 11 obiective tematice ale Strategiei Europa 2020, prin programele subsecvente Acordului au fost stabilite prioritățile de investiții către care sunt orientate fondurile ESI.

De asemenea, prin Acordul de parteneriat, România a asumat finanțarea tuturor obiectivelor tematice stabilite prin Regulamentul 1303/2013, ceea ce a impus aplicarea tuturor celor 36 de condiționalități ex-ante existente în anexa XI a Regulamentului în documentele de programare.

Pentru îndeplinirea celorlalte 25 condiționalități autoritățile române responsabile au elaborat și asumat planuri de acțiune, cu măsuri și termene de realizare. Implementarea acestora a presupus elaborarea a 20 de strategii (pentru domeniile cercetare, competitivitate, tehnologia informației, schimbări climatice, apă, deșeuri, transport, ocuparea forței de muncă, îmbătrânire activă, tineret, reducerea sărăciei, sănătate, părăsirea timpurie a școlii,

învățământ terțiar, învățarea pe tot parcursul vieții, consolidarea administrație publice, achiziții publice) și modificări legislative care au însumat aproximativ 32 acte normative (pentru domeniile menționate anterior).

Astfel, în ceea ce privește domeniul administrație publică și guvernare, obiectivul tematic identificat și asumat prin Acordul de parteneriat 2014-2020 se referă la Creșterea capacității instituționale a autorităților publice și a părților interesate și o administrație publică eficientă, iar condiționalitatea ex-ante aplicabilă, prevăzută în anexa XI a Regulamentului 1303/2013, se referă la „Existența unui cadru strategic de politică pentru consolidarea eficienței administrative a statelor membre, inclusiv reforma administrației publice.”, iar criteriile de îndeplinire a acestei condiționalități se referă la existența sau procesul de implementare a unui cadru strategic de politică pentru consolidarea eficienței administrative a autorităților publice ale statului membru și a competențelor acestora în următoarele aspecte: o analiză și o planificare strategică a acțiunilor de reformă juridică, organizațională și/sau procedurală; dezvoltarea unor sisteme de management al calității; acțiuni integrate de simplificare și raționalizare a procedurilor administrative; elaborarea și implementarea unor strategii și politici privind resursele umane care să acopere principalele decalaje identificate în acest domeniu; dezvoltarea de competențe la toate nivelurile ierarhiei profesionale din cadrul autorităților publice; dezvoltarea de proceduri și instrumente de monitorizare și evaluare.

Conform ultimului Raport de progres în legătură cu punerea în aplicare a Acordului de Parteneriat (august 2017), „România continuă să fie caracterizată de o slabă capacitate administrativă a instituțiilor publice și de o predispoziție către birocrăție și reglementări exagerate care au o influență puternică asupra competitivității mediului său de afaceri”, iar „în pofida eforturilor de a implementa un proces viguros de elaborare a politicilor în România, sunt necesare reforme urgente care să amelioreze calitatea administrației publice. (...)”; același Raport menționează faptul că „(...) Deși s-au înregistrat progrese în multe domenii, sunt necesare în continuare măsuri pentru consolidarea capacității instituționale, reformă și modernizare”.

În calitatea sa de act normativ cu caracter fundamental în domeniul administrației publice, Codul administrativ se circumscrie priorităților și obiectivelor stabilite de Guvernul României prin Strategia pentru consolidarea administrației publice 2014-2020, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 909/2014, care reprezintă

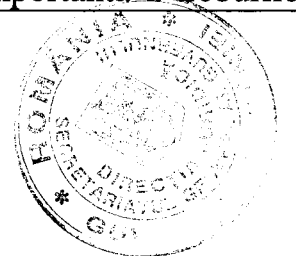

documentul de viziune al Guvernului pentru reforma administrației publice, cât și condiționalitate ex-ante în dialogul cu Comisia Europeană pentru perioada de programare 2014-2020. De asemenea, codificarea legislației este avută în vedere, ca măsură de creștere a calității actului decizional, în Strategia privind mai buna reglementare 2014-2020, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.076/2014. Prin raportare la aceste aspecte, angajamentul Guvernului României, așa cum au fost acestea asumate vizează și implementarea unor măsuri de reformă prevăzute în documentele strategice și nu doar asumarea hotărârilor aferente de către Guvernul României, iar neîndeplinirea acestora implică riscuri de suspendare a fondurilor aferente unor programe operaționale.

Codul administrativ reprezintă prima intervenție normativă amplă din procesul de implementare a Strategiilor naționale care stabilesc cadrul general de răspuns la obiectivele generale, asumate și prin Acordul de parteneriat 2014-2020, privind adaptarea structurii și mandatelor administrației publice centrale și locale la nevoile cetățenilor, asigurarea cadrului optim pentru repartizarea competențelor între administrația publică centrală și cea locală, adaptarea sistemului de resurse umane la exigențele unei administrații moderne, debirocratizarea și simplificarea la nivelul administrației publice, consolidarea capacității administrației publice de a asigura calitatea și accesul la serviciile publice.

Pentru a crea premisele unei repartizări optime a competențelor, la nivelul palierelor administrativ-teritoriale și în cadrul acestora, prin Codul administrativ se urmărește ca funcția de prestare/furnizare de servicii publice să fie preponderent atributul administrației publice locale, degrevând astfel activitatea administrației publice centrale, care prin esență trebuie să fie axată pe funcția de planificare strategică, reglementare și control, cu respectarea principiului subsidiarității, consacrat de art. 5 alin. (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (Tratatul UE) și Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității.

Însăși Carta Europeană a autonomiei locale, ratificată prin Legea nr. 199 din 17 noiembrie 1997 pentru ratificarea Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, făcând referire, în art. 3 pct. 1, la cadrul legal intern, definește conceptul de autonomie locală ca fiind dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în cadrul legii, în nume propriu și în interesul propriei populații locale, o parte importantă a treburilor

publice. În acest context, în intenția de a consolida aplicarea Cartei europene a autonomiei locale, Codul administrativ propune o abordare comprehensivă asupra organizării administrativ-teritoriale a României și a modului de organizare și funcționare a autorităților administrației publice locale, urmărind clarificarea rolurilor, competențelor și atribuțiilor la fiecare nivel administrativ-teritorial, cu respectarea principiilor descentralizării, subsidiarității și autonomiei locale.

Referitor la posibilitatea de adoptare a acestui proiect de act normativ de către Guvern, prin intermediul unei ordonanțe de urgență, Curtea Constituțională a României, în jurisprudența sa, a stabilit că "se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că «nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale» și că «nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică». În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin". În continuare, Curtea a arătat că "verbul «a afecta» este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: «a suprima», «a aduce atingere», «a prejudicia», «a vătăma», «a leza», «a antrena consecințe negative»" (relevantă, în acest sens, este Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008).

Astfel, așa cum reiese și din jurisprudența constantă a Curții Constituționale, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă afectează, dacă au consecințe negative, dar, în schimb pot fi adoptate dacă prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin.

În acest sens, prin adoptarea acestui act normativ nu se „prejudiciază”, nu se „suprimă”, nu se „lezează”, nu se „aduce atingere”, nu se „antrenează consecințe negative”, din contră, se încearcă înlăturarea consecințelor negative, semnalate în special de practicieni (reprezentanți ai administrației publice centrale și locale), prin asigurarea unui cadru legal unitar, coerent, stabil, în vederea eficientizării modului de organizare și funcționare a autorităților administrației publice de la nivel central și local, pentru ca acestea să

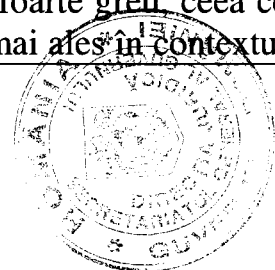

își poată îndeplini misiunea de furnizare a serviciilor publice de calitate, în condiții de eficiență și accesibile beneficiarilor finali.

Totodată, având în vedere prevederile art. 102 din Constituție, prin care „(...) Guvernul exercită conducerea generală a administrației publice” coroborat cu Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, Guvernul României are ca preocupare constantă soluționarea și gestionarea corespunzătoare a treburilor publice de la nivelul unităților administrativ-teritoriale. Din această perspectivă, impactul socio-economic prin neadoptarea soluțiilor de reglementare din prezenta ordonanță ar fi foarte mare, având în vedere faptul că au fost și sunt semnalate în mod constant numeroase disfuncționalități în practica autorităților administrației publice locale, ca urmare a neadaptării legislației actuale care reglementează organizarea și funcționarea acestor autorități la realitățile socio-economice și la complexitatea și dinamica activităților aferente furnizării serviciilor publice esențiale pentru cetățeni, în vederea aplicării principiului subsidiarității consacrat de Tratatul Uniunii Europene și de Carta Autonomiei Locale.

În acest sens, menționăm situațiile de dizolvare a autorităților deliberative (consilii locale/județene) determinate în principal de „inactivitatea” consilierilor, ce afectează atât întrunirea ședințelor consiliului, dar și desfășurarea și adoptarea hotărârilor, cu efecte negative asupra stabilității autorităților locale, dar și a bunei desfășurări a activității administrative la nivelul comunităților locale, inclusiv în ceea ce privește realizarea obiectivelor investiționale.

Menționăm de asemenea, și de o serie de situații excepționale înregistrate la nivelul unor unități administrativ-teritoriale, cauzate de apariția unor blocaje în adoptarea/emiterea unor acte administrative privind contractarea și implementarea unor proiecte cu finanțare nerambursabilă, pentru derularea unor obiective investiționale. Aceste situații excepționale sunt cauzate în special de reglementările stufoase, disparate și neclare din prezent, reglementări neadaptate la dinamica mecanismelor specifice programelor de finanțare nerambursabilă (caracterizate prin celeritate și termene scurte), reglementări care complică și lipsesc de eficiență procesul decizional la nivelul autorităților administrației publice locale. Spre exemplu, în prezent, darea în administrare a unui bun proprietate publică se realizează cu votul a două treimi din consilierii locali/județeni în funcție, astfel încât asemenea hotărâri se adoptă foarte greu, ceea ce afectează activitatea autorităților publice locale, mai ales în contextul

necesității implementării unor proiecte cu finanțare nerambursabilă de interes major pentru colectivitățile locale, care afectează în mod negativ rata de absorbție a fondurilor europene. Conform prevederilor propuse prin prezentul act normativ, se eficientizează procesul decizional de la nivelul autorităților deliberative, prin instituirea majorității absolute (jumătate plus unul din numărul consilierilor în funcție) inclusiv pentru hotărârile privind administrarea patrimoniului, cu excepția hotărârilor privind translativitatea dreptului de proprietate (când este necesară majoritatea calificată de două treimi din numărul consilierilor în funcție).

De asemenea, urgența intervenției este justificată și de necesitatea asigurării unui cadru legal imparțial, obiectiv pentru constituirea consiliilor locale/județene. Amintim în acest sens, faptul că în prezent, constituirea consiliilor locale/județene se realizează, ulterior validării consilierilor locali/județeni, de către o comisie de validare constituită din consilieri nevalidați, fapt ce determină ca, în practică să apară cazuri de subiectivism din partea acestora în ceea ce privește validarea sau invalidarea mandatelor. Aceste disfuncționalități din procedura de validare determină tergiversări în constituirea consiliilor locale/județene și afectează în mod negativ desfășurarea în bune condiții a activității administrative în comunitățile locale respective. Cu titlu de exemplu, amintim faptul că la ultimele alegeri locale desfășurate în cursul anului 2016 constituirea consiliilor locale s-a realizat cu întârziere în anumite județe precum Constanța, Vrancea (Consiliul Local al Municipiului Focșani) etc. În această situație se impune instituirea unui mecanism de validare în care subiectivismul să fie eliminat, care să poate fi cunoscut de către participanții la procesul electoral anterior demarării procedurilor pentru organizarea alegerilor locale și care să poată fi aplicat începând noile alegeri locale generale organizate în cursul anului 2020.

De altfel, este necesar ca întregul proces de constituire a autorităților administrației publice locale să nu mai fie subiect al unui tratament juridic diferențiat care există în prezent (validarea mandatelor primarilor se face de către instanța de judecată, iar validarea mandatelor consilierilor locali și județeni este realizată de „un grup” de consilieri nevalidați care „votează” pentru validarea/invalidarea mandatelor celorlalți consilieri) pentru a elimina subiectivismul, parțialitatea și pentru a asigura un proces uniform, simplificat și imparțial atât la nivel local, dar și la nivel județean. În acest sens, potrivit soluțiilor legislative promovate prin acest act normativ se eficientizează procesul de constituire a autorităților

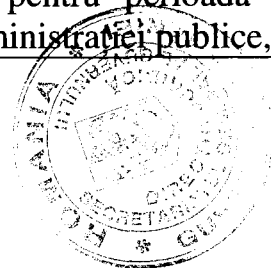

administrației publice deliberative de la nivelul administrației publice locale.

Totodată, urgența intervenției este justificată și de necesitatea de valorificare a unor oportunități de finanțare în contextul programării 2014-2020 a fondurilor europene, care se apropie de sfârșit, o parte din prevederile Codului Administrativ, cum ar fi spre ex. cele legate de simplificarea procedurii de inventariere a bunurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale sau reglementarea unor noi modalități de trecere în domeniul public și privat precum și corelarea măsurilor legislative în domeniul concesiunii, fiind de natură să permită contractarea/finalizarea unor investiții importante în cadrul actualei programări a fondurilor europene, ceea ce va avea degreva bugetul de stat și, implicit, va favoriza dezvoltarea pe alte sectoare de activitate în care pot fi utilizate resursele astfel economisite. Tot în ceea ce privește domeniul proprietății, suplimentar urgenței generate de necesitatea transpunerii reale și efective la nivelul legislației subsecvente a prevederii constituționale referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății publice, se evidențiază necesitatea, pe de o parte, de a stopa/limita diminuarea/deteriorarea proprietății publice și, pe de altă parte, de a crea cadrul care să permită exploatarea optimă a proprietății private a statului și a unităților administrativ-teritoriale și obținerea de valoare adăugată din aceasta, în folosul comunităților vizate.

Reamintim faptul că aspectele privind necesitatea luării unor măsuri urgente de reformă a administrației publice, în vederea creșterii capacității administrative și a îmbunătățirii ratei de absorbție a fondurilor europene, precum și pentru atenuarea disparităților de dezvoltare înregistrate la nivel local, sunt semnalate inclusiv de către Comisia Europeană în cuprinsul „Raportului de țară din 2019 privind România, inclusiv un bilanț aprofundat referitor la prevenirea și corectarea dezechilibrelor economice” [care însoțește documentul Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană și Eurogrup – „Semestrul european 2019: evaluarea progreselor înregistrate în ceea ce privește reformele structurale, prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice, precum și rezultatele bilanțurilor aprofundate efectuate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1176/2011” – COM(2019) 150 final].

De asemenea, reamintim necesitate îndeplinirii condiționalităților ex-ante în dialogul cu Comisia Europeană pentru perioada de programare 2014-2020 cu privire la reforma administrației publice, în

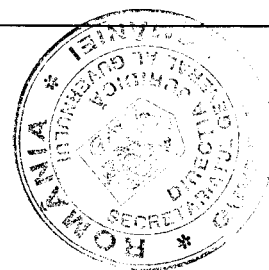

special în domeniul funcției publice unde este necesară asigurarea premiselor de stabilitate, independență și profesionalism în exercitarea funcțiilor publice prin implementarea unor măsuri asumate de Guvernul României în relația cu Comisia Europeană, întârziate în raport cu calendarele asumate, care sunt deosebit de complexe și care presupun în același timp și un calendar foarte strâns de pregătire și implementare (ex. organizarea concursului național pentru funcțiile publice din administrația publică centrală, crearea Sistemului Național de Evidență a ocupării în sistemul public care să permită elaborarea și fundamentarea unor politici publice predictibile și eficiente în domeniul resurselor umane).

Astfel, prin raportare la aspectele strategice cu privire la reforma în domeniul funcției publice agreat de Guvernul României cu Comisia Europeană, în cadrul procesului de stabilire a condiționalității ex-ante aferente domeniului administrație publică, sunt înregistrate întâzieri semnificative. În acest sens menționăm faptul că, referitor la Sistemul unic de evidență, prin Strategia privind dezvoltarea funcției publice 2016-2020 au fost stabilite la măsura A1.6. Implementarea unui suport tehnic adecvat (sisteme IT&C) pentru evidența tuturor resurselor umane din administrația publică și a managementului strategic al funcției publice termene precum semestrul II al anului 2018- pentru ca Sistemul național electronic de evidență a ocupării să fi elaborat și funcțional și 80% dintre funcțiile vizate (funcționari publici, statute speciale, personal care ocupa funcții politice, personal contractual) să fie incluse în sistem. Subliniem faptul că În lipsa sistemului menționat informațiile care ar fi trebuit să se regăsească în statisticile și rapoartele ce trebuiau furnizate de către sistem pentru fundamentarea politicilor unitare în domeniul resurselor umane vor rămâne în continuare incomplete, contradictorii, dispartate, menținându-se disfuncționalitățile întâmpinate și la momentul elaborării Strategiei (2016).

Totodată, cu privire la introducerea concursului național pentru administrația publică centrală, măsură de asemenea inclusă în Strategia privind dezvoltarea funcției publice precizăm faptul că acesta trebuia introdus, în regim de proiect pilot, care să se deruleze în perioada 2019-2020 (perioadă în care ar trebui să se desfășoare 3 concursuri naționale). Termenul prevăzut pentru adoptarea de către Guvern a cadrului procedural și instituțional de derulare a proiectului pilot stabilit era semestrul I 2018.

În lipsa reglementării mecanismului aferent proiectului pilot măsura nu poate fi implementată.

De asemenea, măsurile care vizează consolidarea rolului și mandatului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici și a capacității sale administrative astfel încât să furnizeze un management de calitate al funcției publice, în concordanță cu nevoile administrației, care include și aspecte de descentralizare a unor competențe ale Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în special în ceea ce privește emiterea de avize aferente procedurilor de organizare a concursurilor, aveau drept termen semestrul II 2017. Aceste măsuri sunt în strânsă corelare cu alte măsuri precum cea privind organizarea proiectului pilot și depind de asemenea și de existența unor informații corelate, relevante și unitare care să poată facilita implementarea intrată a măsurilor din domeniul funcției publice.

În cadrul procesului de recunoaștere a îndeplinirii condiționalității ex-ante aferente domeniului administrație publică aceste măsuri sunt monitorizate permanent și de Comisia Europeană, în lipsa implementării lor într-un termen cât mai scurt existând un risc ridicat de pierdere a fondurilor aferente Programului Operațional Capacitate Administrativă.

În plus, având în vedere faptul că disfuncționalitățile semnalate de factorii interesați de la nivelul autorităților administrației publice locale sunt cauzate inclusiv de modificările frecvente, disparate, lipsite de coerență și, în anumite situații, necorelate asupra unor acte normative cu impact major asupra unui domeniu de interes public (administrația publică), modificări apărute fie ca urmare a unor inițiative ale legiuitorului primar, fie prin intervenții ale legiuitorului delegat (inclusiv prin ordonanțe de urgență care modifică legi organice în domeniul administrației publice), rezultă necesitatea și urgența creării, în premieră, a unui cadru legislativ unitar și coerent în domeniul administrației publice, un obiectiv asumat în numeroase documente strategice care pun în aplicare angajamentele luate de România în fața Uniunii Europene.

Din această perspectivă, reiese inclusiv caracterul obiectiv al acestui act normativ, în sensul în care Guvernul este constrâns să acționeze prompt pe calea unei ordonanțe de urgență în vederea eliminării disfuncționalităților de ordin sistemic, prin codificarea/sistematizarea/îmbunătățirea soluțiilor de reglementare din cuprinsul principalelor acte normative din domeniul administrației publice, disfuncționalități care au creat de-a lungul timpului situații excepționale la nivelul unor colectivități locale, ce au impus adoptarea de soluții imediate/punctuale în vederea evitării unei grave atingeri a

interesului public, prin intermediul adoptării unui număr considerabil de ordonanțe de urgență.

În susținerea argumentelor privind caracterul de urgență și situația extraordinară a aspectelor care fac obiectul acestei ordonanțe de urgență, care impun adoptarea de măsuri imediate de către Guvern, amintim de considerentele Curții Constituționale a României din cuprinsul Deciziei nr. 681/2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind Codul administrativ al României, care menționează faptul că „(...) suplimentar față de codurile normative existente, momentan, în vigoare, prezenta lege reglementează, în premieră, un Cod administrativ al României, reunind un mare număr de acte normative cu o legătură directă sau conexă domeniului dreptului public și dreptului administrativ”, precum și faptul că „(...) Abordarea unitară a Parlamentului în opera de legiferare a unui Cod de o asemenea complexitate răspunde cerinței imperative de coeziune, coerență, dar și celeritate, având în vedere că această lege a fost adoptată prin procedură de urgență.”

Cu privire la proiectul de Cod administrativ Guvernul a efectuat toate diligențe necesare, în sensul elaborării unui proiect de act normativ în acest sens, în perioada 2015-2016 organizând ample consultări ale părților interesate și constituind inclusiv Grupul de lucru pentru definitivarea proiectului Codului administrativ și elaborarea proiectului Codului de Procedură administrativă alcătuit din reprezentanți ai Parlamentului României, ai autorităților administrației publice centrale, ai structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale, ai organizațiilor neguvernamentale și ai mediului academic. Proiectul de act normativ realizat cu sprijinul grupului de lucru a fost promovat ca inițiativă guvernamentală, sub forma proiectului de lege privind Codul administrativ, parcurgând etapele legale privind consultarea și transparența decizională, precum și etapa de avizare interministerială (care a fost finalizată în noiembrie 2017).

Data fiind amplitudinea demersului juridic și pentru o mai clară armonizare și reprezentare a părților interesate, autoritatea legiuitoare și-a asumat realizarea demersului normativ ca inițiativă parlamentară (L 132/2018, Plx. 369/2018); Consiliul Legislativ a transmis avizul său (favorabil) la data de 18 ianuarie 2018, iar Guvernul a transmis punctul său de vedere (de susținere) la data de 2 martie 2018. În cadrul procesului parlamentar a fost constituită Comisia specială comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea Codului administrativ (potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 20/2018); proiectul

de lege a fost dezbătut în cadrul acestei comisii și adoptat de Plenul Senatului în ședința din data de 11 iunie 2018, iar în ședința din data 9 iulie 2018, de Plenul Camerei Deputaților, fiind transmis la promulgare în data de 12 iulie 2018.

Ulterior, în cadrul procesului de verificare a constituționalității anterior promulgării legii, Curtea Constituțională a României a fost sesizată cu obiecție de neconstituționalitate asupra Legii privind Codul administrativ, atât de 44 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal, Uniunii Salvați România și Partidului Mișcarea Populară și de 6 deputați neafiliați (12 iulie 2018), cât și de Președintele României (31 iulie 2018).

Prin Decizia Curții Constituționale a României nr. 681/2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind Codul administrativ al României, Curtea a constatat că Legea privind Codul administrativ al României este neconstituțională, în ansamblul său, întemeindu-se exclusiv pe constatarea unor vicii de neconstituționalitate de natură extrinsecă (punctul 253 din Decizia precitată).

Reiterăm așadar faptul că aceste întârzieri, sunt datorate în principal unor motive obiective care nu își au originea în acțiuni sau lipsa unor acțiuni ale Guvernului.

Demersul actual al Guvernului, este un demers de urgență și cu caracter extraordinar, urmărind a înlătura o serie de efecte negative și riscuri majore prin raportare la angajamentele asumate în relația cu Comisia Europeană, în cadrul Acordului de Parteneriat 2014-2020, inclusiv din perspectiva elementelor condiționalităților ex-ante de a implementa reformele majore cu privire la funcția publică, asumate prin documentele strategice din perioada 2014-2020 precum introducerea concursului național în administrația publică centrală sau realizarea sistemului unic de evidență a ocupării pentru personalul din administrația publică, deja menționate anterior, aspecte de natură să conducă la suspendarea sau pierderea unor fonduri alocate prin Programul Operațional Capacitate Administrativă. Astfel, soluțiile formulate anterior cu privire la subiectele menționate sunt preluate și în noul proiect, în scopul îndeplinirii angajamentelor asumate.

De asemenea reiterăm faptul că întârzierea promovării măsurilor cuprinse în actul normativ perpetuează pentru încă un ciclu electoral deficiențele generate și în prezent referitoare la constituirea autorităților deliberative. Astfel, prin raportare la viitoarele alegeri este necesară și implementarea modificărilor propuse de actul normativ cu privire la noua procedură de constituire a autorităților

deliberative de la nivelul administrației publice locale, pentru care este necesar ca anterior inițierii măsurilor prevăzute de lege pentru organizarea alegerilor autorităților administrației publice locale din anul 2020, să fie cunoscute și însușite de toate părțile implicate noile măsuri și proceduri care determină constituirea autorităților deliberative de la nivelul administrației publice locale (validarea mandatelor consilierilor, depunerea jurământului, intrarea în exercițiul mandatului). Prin urmare, luând în considerare faptul că proiectul Codului administrativ nu reglementează asupra unui domeniu strict delimitat legislativ, ci reprezintă „o operă de legiferare complexă” (conform considerentelor Curții Constituționale din cuprinsul Deciziei nr. 681/2018), direcțiile principale de reglementare fiind reprezentate de regimul juridic, statutul și raporturile de muncă aplicabile, după caz, prefectului, aleșilor locali, funcționarului public, personalului contractual din cadrul autorităților și instituțiilor publice, precum și regimului bunurilor aparținând proprietății publice și publice a statului și unităților administrative-teritoriale, răspunderea administrativă, serviciile publice, aceste aspecte conferă actului normativ de față un caracter extraordinar ce necesită o abordare unitară a Guvernului României, care este obligat să ia măsuri imediate, în regim de urgență, în calitatea sa de legiuitor delegat, pentru ca reglementarea domeniilor de interes public mai sus menționate să nu mai aibă un caracter fragmentat, necorelat, și pentru ca acest act normativ – Codul administrativ, să își poată atinge scopul final, cel de unificare și armonizare a tuturor normelor incidente materiei dreptului administrativ, printr-un act normativ unic, un angajament constant al Guvernului României în raport cu instituțiile Uniunii Europene, dar și în raport cu toate părțile interesate de la nivelul administrației publice centrale și locale.

Astfel, Codul administrativ vine să răspundă unor serii de disfuncționalități de fond și de tehnică legislativă ale reglementărilor existente, care afectează buna funcționare a administrației publice, și care au legătură directă sau conexă cu domeniul dreptului public și dreptului administrativ. Între disfuncționalitățile de tehnică legislativă menționăm: inexistența unor definiții unitare ale principalelor concepte din administrația publică; prevederile legale redundante și paralele (mai frecvente în domeniul administrației publice locale); existența unor norme juridice contradictorii; vidul legislativ (în special în ceea ce privește regimul juridic cadru al serviciilor publice) și dificultățile în aplicarea prevederilor legale în vigoare generate de norme juridice neclare și necorelate. Cu privire la disfuncționalitățile

de fond ale reglementărilor în vigoare, acestea sunt prezentate pentru fiecare dintre domeniile care compun întreaga reglementare a Codului administrativ, respectiv: administrația publică centrală; administrația publică locală; prefectul, instituția prefectului și serviciile publice deconcentrate; reguli specifice privind proprietatea publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale; statutul funcționarilor publici, prevederi aplicabile personalului contractual din administrația publică și evidența personalului plătit din fonduri publice; răspunderea administrativă și serviciile publice.

A. Administrația publică centrală

1. Cadrul legal actual poate crea blocaje la nivelul administrației publice centrale, în lipsa instituirii unei proceduri pentru numirea în funcția de membru al Guvernului, în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului. Aceste blocaje s-au accentuat în ultimii ani, având grave consecințe asupra funcționării administrației publice, atât în ceea ce privește activitatea curentă a ministerelor, dar și a îndeplinirii unor obiective sau angajamente asumate la nivel național și/sau internațional (unele dintre acestea cu importantă componentă investițională). Este necesară transpunerea jurisprudenței Curții Constituționale cu privire la această problemă (ex: Decizia nr. 875/2018 asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională între Președintele României, pe de o parte, și Guvernul României, reprezentat de prim-ministru, pe de altă parte);

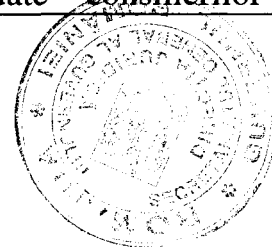
2. Este de remarcat, în primul rând, modul criticabil de definire a atribuțiilor Guvernului, fiind menționate printre atribuții atât rolul, cât și modalitatea prin care Guvernul își exercită atribuțiile;

3. Cu privire la ministere se impune punerea în evidență a atribuțiilor proprii prin delimitarea acestora de atribuțiile comune tuturor ministerelor, precizarea specificului actelor miniștrilor (ca acte administrative) și a unor elemente din structura acestora;

4. Nu sunt clare regimul juridic aplicabil autorităților administrative autonome și regimul juridic al actelor pe care le emit aceste autorități și poziția actelor emise în ierarhia actelor normative.

B. Administrația publică locală

1. Actele normative din acest domeniu cuprind numeroase dispoziții paralele cu privire la: exercitarea mandatului de ales local; tipurile de competență ale autorităților administrației publice locale; prevederi referitoare la organizarea și funcționarea autorităților publice locale (procedura de constituire a autorităților deliberative, cvorumul și majoritatea necesare pentru adoptarea hotărârilor autorităților deliberative, indemnizațiile acordate consilierilor

locali/județeni, constituirea și funcționarea comisiilor de specialitate, alegerea viceprimarului). În unele situații, pentru a putea fi aplicate este necesară interpretarea acestor dispoziții care dau naștere unor soluții diferite;

2. Există neclarități cu privire la actele juridice ale autorităților administrației publice locale supuse controlului de legalitate al prefectului și cu privire la răspunderea juridică aferentă adoptării/emiterii actelor administrative;

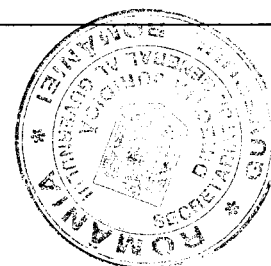
3. Cazurile și modalitățile de constatare a suspendării, respectiv încetării de drept a mandatelor aleșilor locali și procedurile aplicabile, în prezent reglementate în mai multe acte normative, fac necesară gruparea tuturor cazurilor de acest gen și detalierea procedurii de constatare;

4. Procedura de constatare a încetării mandatului aleșilor locali ca urmare a constatării unei stări de incompatibilitate nu este clară, în practică generând o serie de probleme;

5. Au fost identificate și inadvertențe în procedura de validare a mandatelor consilierilor locali/județeni. Comisia de validare este constituită din consilieri nevalidați, iar în practică se întâlnesc cazuri de subiectivism din partea acestora în ceea ce privește validarea sau invalidarea mandatelor;

6. La acestea se adaugă și reglementarea insuficientă și neclară privind atribuțiile viceprimarului/ vicepreședintelui consiliului județean, precum și absența unui cadru unitar al competențelor și atribuțiilor autorităților locale.

7. Având în vedere atribuțiile deosebit de complexe exercitate de către primari, viceprimari, președinți și vicepreședinți ai consiliilor județene în raport cu nevoile variate ale colectivităților locale, a faptului că activitatea acestora are un caracter permanent, care impune un grad sporit de responsabilitate și respectarea și îndeplinirea cerințelor cetățenilor, este necesară instituirea dreptului la indemnizația pentru limită de vârstă pentru primari, viceprimari, președinți și vicepreședinți ai consiliilor județene. Dreptul la o indemnizație pentru limită de vârstă apare ca o necesitate ce își are esența în statutul funcției executive, având în vedere nivelurile disproporționate ale indemnizațiilor acestor persoane în raport cu rolul complex al acestora, indemnizația pentru limită de vârstă reprezentând astfel un drept echitabil și compensatoriu pentru activitatea depusă în slujba comunității care i-a desemnat să le reprezinte interesele.

C. Prefectul, instituția prefectului și serviciile publice deconcentrate

1. Exercițarea atribuției constituționale de conducere a serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și altor organe de specialitate ale administrației publice centrale fac necesară existența unor reglementări clare. În prezent sunt considerate neclare sau insuficient reglementate modalitățile de colaborare - control între ministere (față de care serviciile publice deconcentrate sunt subordonate) și prefect; de asemenea, relația prefectului cu Guvernul, ministerele și serviciile publice deconcentrate ale acestora;

2. Relațiile dintre serviciile publice deconcentrate, ministerele de resort în subordinea cărora sunt organizate și prefect prezintă anumite disfuncționalități generate atât de neclarități privind statutul lor juridic (deși anumite servicii publice deconcentrate întrunesc elementele care le-ar califica în acest mod, nu își recunosc în practică acest statut), cât și de raporturile lor cu miniștri, respectiv cu prefectii.

D. Unele reguli specifice privind proprietatea publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale

1. Cât privește exercitarea dreptului de proprietate publică și privată a statului și a unităților administrativ-teritoriale, analiza practicilor administrative existente a condus la concluzia că, uneori, acestea sunt neunitare și chiar contradictorii, impunându-se inclusiv efectuarea unei intervenții legislative, care să vizeze, între altele:

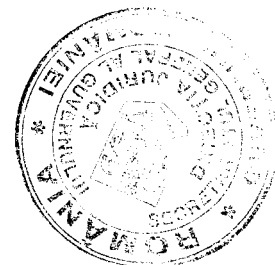
a) reglementarea unor reguli specifice referitoare la exercitarea dreptului de proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale;

b) regimul juridic al închirierii bunurilor proprietate publică sau al dării în folosință gratuită a bunurilor proprietate publică;

c) trecerea bunurilor din domeniul privat al statului în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, ținând cont de faptul că în prezent nu există niciun act normativ care să reglementeze condițiile în care se poate face această operațiune juridică.

2. Actuala reglementare, care prevede că atestarea inventarului bunurilor din domeniul public al unităților administrativ teritoriale se face prin hotărâre a Guvernului, generează o serie de deficiențe și blocaje în practica administrației publice:

a) termenul de finalizare a procedurii de atestare este incert, în majoritatea situațiilor având o durată îndelungată, care poate depăși 1 an de zile;

b) nu sunt reglementate sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării prevederilor legale privind întocmirea/actualizarea inventarului bunurilor din domeniul public;

c) termenul îndelungat de finalizare a procedurii de atestare a domeniului public al unităților administrativ-teritoriale împiedică realizarea unor obiective investiționale finanțate, în special, din fonduri europene, la termenele previzionate. Având în vedere faptul că programarea bugetară 2014-2020 se apropie de final, această situație poate conduce la pierderea definitivă a finanțării, cu grave consecințe asupra funcționării administrației publice.

3. Referitor la bunurile proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, este de reținut că unele prevederi referitoare la darea în administrare, concesiunea, închirierea, darea în folosință gratuită și vânzarea acestor bunuri se regăsesc, în prezent, în Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare), fiind însă necesară o mai bună amenajare a regimului juridic aplicabil. În acest sens, amintim unele din considerentele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 1/2014, în care s-a statuat că bunurilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale au un regim juridic mixt, regimul juridic de drept comun aplicabil acestora fiind marcat de elemente de drept public.

De asemenea, în lipsa reglementării, la nivel general, a unei proceduri-cadru cu privire la organizarea licitațiilor publice (care să conțină norme referitoare la închirierea bunurilor proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și, respectiv, la vânzarea bunurilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale), la nivelul autorităților administrației publice locale au fost elaborate proceduri de licitație diferite, creându-se, astfel, practici neunitare.

E. Statutul funcționarilor publici, prevederi aplicabile personalului contractual din administrația publică și evidența personalului plătit din fonduri publice

1. Management deficitar al resurselor umane din administrația publică având drept cauze: insuficienta corelare a mecanismelor de dezvoltare și coordonare a politicilor de resurse umane în administrația publică care nu se sprijină pe date complete, coerente și actualizate; sistem birocratizat concentrat pe aspecte de natură operațională, inclusiv la nivelul structurilor cu atribuții în elaborarea politicilor în domeniu, competențe împărțite între mai multe instituții,

utilizarea de mecanisme temporare în locul unor reguli clare și transparente, schimbări frecvente la nivelul unor funcții-cheie;

2. Probleme în aplicarea reglementărilor privind cariera funcționarului public: de ex. modificarea raporturilor de serviciu, dar și existența unui sistem de recrutare, evaluare și promovare care nu facilitează recunoașterea și recompensarea performanței, precum și unele proceduri birocratice/rigide în gestionarea funcției publice;

3. Insuficiența reglementare cu privire la personalul contractual în ceea ce privește rolul, atribuțiile acestuia (de exemplu, atribuțiile administratorului public) și contractul care stă la baza desfășurării activității;

4. Deficiențe de ocupare a anumitor funcții publice, cu efecte directe asupra funcționării instituțiilor și autorităților publice, în special la nivel local; organigrame prea rigide, abordate neunitar, fără a ține cont de nevoile specifice (de exemplu un oraș cu mai puțin de 2000 de locuitori are alte nevoi față de un oraș cu peste 30.000 de locuitori, dar interdicția de a înființa o direcție generală se raportează la aceeași limită (150 de posturi, față de administrația centrală unde raportul este de 1/25 de posturi).

F. Răspunderea administrativă

1. Inexistența unor reguli generale și principii aplicabile răspunderii administrative;

2. Răspunderea administrativ-patrimonială este reglementată separat pentru diferite domenii (achiziții, financiar etc.) și categorii de personal, neexistând un regim juridic cadru.

G. Serviciile publice

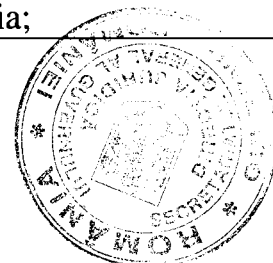
1. Nu există o definiție uniformă a conceptului de serviciu public. În legislația națională se utilizează atât o abordare funcțională, cât și o abordare organică a conceptului de serviciu public;

2. Nu sunt reglementate prevederi generale/unitare în domeniul serviciilor publice referitoare la: înființarea și desființarea serviciilor publice, criteriile de clasificare și categorii de servicii relevante, modalități de gestiune.

Menționăm faptul că aceste disfuncționalități împreună cu modalitatea de soluționare a acestora au fost reflectate și în Tezele prealabile ale Codului administrativ aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 196/2016, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 237 din 31 martie 2016, document care expune concepția generală, principiile, noile orientări și principalele soluții pe care le va reglementa Codul administrativ.

<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>Codul administrativ are menirea de a reprezenta cadrul general în materia administrației publice și urmărește să reglementeze cadrul juridic necesar asigurării stabilității și eficienței autorităților atât la nivel central cât și la nivel local.</p> <p>Astfel, domeniile care fac obiectul de reglementare al proiectului Codului administrativ sunt:</p> <p>A. Administrația publică centrală;</p> <p>B. Administrația publică locală;</p> <p>C. Prefectul, instituția prefectului și serviciile publice deconcentrate;</p> <p>D. Unele reguli specifice privind proprietatea publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale;</p> <p>E. Statutul funcționarilor publici, prevederi aplicabile personalului contractual din administrația publică și evidența personalului plătit din fonduri publice;</p> <p>F. Răspunderea administrativă;</p> <p>G. Serviciile publice;</p> <p>Suplimentar acestor domenii, Codul administrativ cuprinde o Parte - Dispoziții Generale în cadrul căreia sunt reglementate principiile generale aplicabile administrației publice.</p> <p>Cu privire la regimul incompatibilităților și conflictului de interese aplicabil categoriilor de funcții și demnități publice reglementate prin prezentul Cod, au fost utilizate norme de trimitere la legislația incidentă în materie, respectiv Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare. Precizăm faptul că, în cazul aleșilor locali, au fost sistematizate normele juridice referitoare la conflictul de interese și la sancțiunile aplicabile din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, act normativ care va fi abrogat la intrarea în vigoare a prezentului Cod.</p> <p>A. Administrația publică centrală</p> <p>1. Delimitarea rolului și a atribuțiilor principale ale Guvernului - rolul Guvernului de exercitare a conducerii generale a administrației publice este prezentat distinct de atribuțiile acestuia;</p>
---------------------------------	---

2. Precizarea condițiilor generale pentru ocuparea funcției de membru al Guvernului corelativ cu precizarea cazurilor de încetare a acestei funcții; au fost modificate unele dintre cazurile de încetare a funcției de membru al Guvernului în sensul precizării condițiilor în care acestea intervin; a fost eliminată demiterea dintre aceste cazuri, demiterea nefiind, în fapt, un caz de încetare a funcției;

3. Clarificarea regimului juridic al actelor prim-ministrului - reglementarea expresă a caracterului de act administrativ al deciziilor emise de prim ministru, a sancțiunii inexistenței deciziilor care nu sunt publicate în Monitorul Oficial al României (cu excepțiile prevăzute de lege);

4. Reglementarea expresă a categoriilor de persoane care sunt numite/eliberate din funcție de prim-ministru.

5. Precizarea obligației membrului Guvernului de a renunța la funcția sau calitatea incompatibilă cu cea pe care a început să o exercite, în termen de 15 zile de la începerea exercitării funcției (o situație de incompatibilitate ulterior acestui termen constituie caz de încetare a funcției de membru al Guvernului);

6. Crearea unei proceduri și stabilirea unor termene pentru numirea în funcția de membru al Guvernului, în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului (în acord cu jurisprundența în materie a Curții Constituționale);

7. Clarificarea sferei administrației publice centrale de specialitate - reglementarea expresă a structurii acesteia: ministere, alte structuri aflate în subordonarea sau în coordonarea Guvernului, alte structuri aflate în coordonarea/subordonarea ministerelor, autoritățile administrative autonome;

8. Precizări privind organele de specialitate în subordinea Guvernului, respectiv a ministerelor - competența de înființare a acestora, sfera de atribuții, numirea și eliberarea din funcție a conducătorilor (care se stabilește prin actele proprii de înființare);

9. Definirea și clarificarea unor aspecte privind autoritățile administrative autonome - acestea sunt autorități care răspund în fața Parlamentului, în condițiile legilor lor de înființare, pentru activitatea desfășurată și care pot emite acte administrative cu caracter normativ și individual.

B. Administrația publică locală

1. Reglementări noi privind organizarea și funcționarea asociațiilor de dezvoltare intercomunitară (ADI) în sensul precizării drept organe de conducere ale acestora a adunării generale, a

comitetului director și a comisiei de cenzori, în vederea armonizării cu reglementările privind asociațiile și fundațiile;

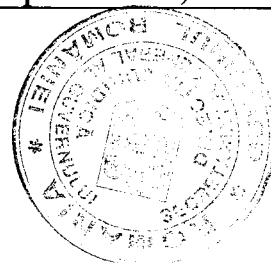
2. Reglementarea constituirii consiliului local, în sensul modificării procedurii de validare a mandatelor consilierilor locali aleși. A fost reglementată procedura validării mandatelor consilierilor locali aleși prin hotărâre a instanței (și nu a unei comisii de validare formată din consilieri aleși nevalidați), cu un rol limitat al instituției prefectului cu privire la organizarea ședinței privind ceremonia de constituire a consiliului local și la organizarea depunerii jurământului de către cei declarați aleși. De asemenea, sunt enumerate condițiile care trebuie să fie îndeplinite pentru validarea mandatelor;

3. Detalierea reglementărilor privind proiectele de hotărâri ale consiliului local din perspectiva documentelor necesare dezbaterii proiectului de hotărâre (ex avize, rapoarte), a actorilor implicați, precum și a termenelor necesare, anterior înscrierii pe ordinea de zi a ședinței consiliului local;

4. Revizuirea majorităților necesare pentru adoptarea hotărârilor consiliilor locale și județene: majoritatea calificată, respectiv două treimi din numărul consilierilor locali în funcție, doar pentru hotărârile privind dobândirea sau înstrăinarea dreptului de proprietate pentru bunurile imobile, iar majoritatea absolută (majoritate consilierilor locali în funcție) a fost instituită și pentru hotărârile privind administrarea patrimoniului, alături de alte tipuri de hotărâri (ex. hotărâri privind bugetul local, hotărâri prin care se stabilesc impozite și taxe locale);

5. Modificarea situațiilor de dizolvare a consiliului local (ex. în cazul în care acesta fie nu se întrunește timp de 4 luni consecutiv, fie nu adoptă nicio hotărâre în cadrul a 3 ședințe ordinare și/sau extraordinare, pe parcursul a 4 luni), corelativ cu înăsprirea situațiilor de încetare a mandatului de consilier local (ex. lipsa nemotivată de la 3 întruniri ale consiliului sau de la 3 ședințe ordinare și/sau extraordinare, convocate/desfășurate pe durata a 3 luni) astfel încât să se asigure stabilitatea autorităților locale;

6. Reglementarea detaliată a momentului încetării de drept a mandatelor consilierilor locali, consilierilor județeni și președintelui consiliului județean care poate fi determinat de o stare de fapt (ca în cazul demisiei), de rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești (ca în cazul unei condamnări la o pedeapsă privativă de libertate) sau de decizia unei anumite persoane juridice (ca în cazul excluderii dintr-un partid politic sau în cazul elaborării unui raport de evaluare prin care este constatată o stare de incompatibilitate). Precizarea

exactă a acestui moment este de natură să clarifice situația mandatului alesului local;

7. Modificarea statutului viceprimarului, în sensul clarificării rolului său de înlocuitor de drept al primarului, prin definirea situațiilor în care viceprimarul exercită această calitate (ex. în situația suspendării din funcție a primarului, în situația de vacanță a funcției de primar);

8. Instituirea dreptului autorităților executive de la nivelul administrației publice locale de a beneficia, la încetarea mandatului, la o indemnizație lunară pentru limită de vârstă.

C. Prefectul, instituția prefectului și serviciile publice deconcentrate

1. Gruparea principalelor atribuții ale prefectului corelativ cu rolurile acestuia și revizuirea/completarea atribuțiilor prefectului. Astfel, atribuțiile au fost sistematizate în: atribuții privind asigurarea implementării la nivel local a politicilor guvernamentale și respectării ordinii publice; atribuții în relația cu serviciile publice deconcentrate; atribuții privind verificarea legalității actelor autorităților administrației publice locale și atacarea în fața instanței de contencios administrativ a actelor pe care le consideră ilegale; atribuții în domeniul situațiilor de urgență, atribuții cu privire la îndrumarea autorităților administrației publice locale cu privire la aplicarea normelor legale din sfera de competență;

2. Au fost reglementate expres atribuțiile privind: organizarea alegerilor și a referendumurilor la nivelul județului, desfășurarea în bune condiții a activității serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, respectiv regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, eliberarea apostilei pentru actele oficiale administrative;

3. Clarificarea relației dintre prefect și serviciile publice deconcentrate - din perspectiva modului de organizare și funcționare, a competențelor exercitate (ex. serviciile publice deconcentrate au obligația de a prezenta informări privind modul de realizare a atribuțiilor care le revin), a actelor emise de conducătorii acestora.

D. Unele reguli specifice privind proprietatea publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale

1. Instituirea unor principii specifice cu privire la proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, precum principiul priorității interesului public, principiul protecției și

conservării, principiul gestiunii eficiente și principiul transparenței și publicității;

2. Revizuirea procedurii de inventariere a bunurilor din domeniul public al unităților administrativ – teritoriale, prin eliminarea atestării prin hotărâre a Guvernului. Astfel, inventarul va fi aprobat prin hotărâre a autorităților deliberative locale, cu luarea în considerare a punctului de vedere al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice;

3. Introducerea unor termene privind actualizarea inventarului bunurilor din domeniul public al statului, obligativitatea înscrierii acestor bunuri în sistemul integrat de cadastru și carte funciară, precum și reglementarea unor sancțiuni pentru nerespectarea acestor prevederi;

4. Codificarea dispozițiilor în materia bunurilor proprietate publică care se regăsesc actualmente în Legea nr. 213/1998, consolidarea normelor privind transferul bunurilor în domeniul public, dar și reglementarea cadrului legal privind trecerea bunurilor în domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, precum și reglementarea transferului bunurilor între domeniul public al municipiului București și domeniul public al județului Ilfov, pe durată determinată, în vederea derulării unor obiective investiționale și a trecerii din domeniul privat al unui titular al dreptului de proprietate privată în domeniul privat al altui titular al aceluiași drept;

5. Instituirea unor reglementări specifice cu privire la unele dintre modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate publică, precum darea în administrare și darea în folosință gratuită (referitoare la conținutul actului prin care se constituie, drepturi și obligații), amenajarea regimului juridic al închirierii bunurilor proprietate publică, precum și codificarea normelor în materia concesiunii bunurilor proprietate publică;

6. Codificarea reglementărilor – validate de Curtea Constituțională - referitoare la darea în administrare, concesiunea, închirierea bunurilor proprietate privată a unităților administrativ – teritoriale, a celor privitoare la darea în folosință gratuită a bunurilor proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale, dar și a prevederilor în materia vânzării acestor bunuri, precum și instituirea unor norme referitoare la regimul juridic aplicabil în privința bunurilor proprietate privată a statului și a unităților administrativ - teritoriale, având în vedere caracteristica acestor titulari ai dreptului de proprietate privată, de a fi atât persoane juridice civile, cât și persoane juridice de drept public, dar și faptul că prin lege pot fi

stabilite anumite limite, restricționări, inclusiv în privința atributelor dreptului de proprietate privată (dispoziție, folosință, posesie), pentru apărarea intereselor sociale și economice generale.

7. Introducerea unor dispoziții privind inventarierea bunurilor din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale.

E. Statutul funcționarilor publici, prevederi aplicabile personalului contractual din administrația publică și evidența personalului plătit din fonduri publice

1. Crearea Sistemului național de evidență a ocupării în sectorul public (care să includă: funcționarii publici, personalul contractual din administrația publică, funcțiile care în momentul de față nu sunt inventariate - parlamentari, aleși locali, secretari de stat și subsecretari de stat, alte funcții de demnitate publică, precum și alte categorii de personal plătite din fonduri publice), și care să permită elaborarea și fundamentarea unor politici de resurse umane predictibile și eficiente, sistem corelat cu un instrument electronic de evidență administrat de Agenția Națională a Funcționarilor Publici;

2. Introducerea unui concurs național pentru funcțiile din administrația publică, ca etapă de selectare inițială, derulat inițial în sistem pilot (în perioada 2020-2021 pentru funcțiile publice de debutant și pentru cele aferente categoriei înalților funcționari publici); ulterior, începând cu anul 2022, concursul național va fi extins pentru alte categorii de funcții din cadrul administrației publice; persoanele care promovează acest concurs național/etapă inițială au dreptul ca, în interval de 3 ani, să participe la etapa de concurs pe post organizat de către instituțiile și autoritățile publice;

3. Concursurile pentru ocuparea funcțiilor publice din administrația publică vor fi organizate de fiecare autoritate și instituție publică, pentru administrația publică centrală urmând a participa persoanele deja selectate prin concurs național;

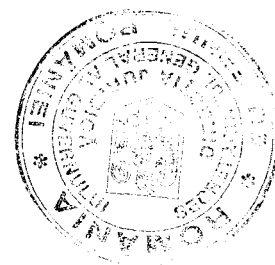
4. Avizarea concursurilor de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici este înlocuită cu o notificare prealabilă și cu obligația publicării anunțului pe site-ul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici și în Monitorul Oficial; sunt eliminate și alte avize precum cele privind modificarea calității posturilor sau stabilirea/ modificarea structurii de funcții publice de către autoritățile publice din administrația publică locală;

5. Eliminarea restricției de 150 de posturi pentru înființarea unui post de director general în administrația publică locală;

	<p>6. Eliminarea posibilității ocupării funcției publice prin transformarea funcțiilor contractuale în funcții publice;</p> <p>7. Stabilirea unor reguli mai transparente cu privire la evaluarea secretarilor unităților administrativ-teritoriale;</p> <p>8. O mai clară reglementare privind sancțiunile disciplinare aplicabile funcționarilor publici, în sensul corelării exprese a sancțiunilor cu abaterile aferente și introducerea de noi sancțiuni și abateri;</p> <p>9. Clarificarea condițiilor în care se angajează răspunderea funcționarilor publici pentru actele pe care le semnează/contrasemnează/ avizează cu încălcarea prevederilor legale;</p> <p>10. Revizuirea și detalierea activităților prin care se conferă prerogativa de putere publică la nivelul funcționarilor publici;</p> <p>11. Simplificarea procedurilor de constituire a comisiilor pentru recrutarea și evaluarea înalților funcționari publici, precum și pentru disciplină;</p> <p>12. Eliminarea procedurii de coordonare și control și soluționare a sesizărilor în ceea ce privește aplicarea normelor de conduită prevăzută în sarcina Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (prin Legea nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice) și înlocuirea cu o procedură de monitorizare în sarcina instituțiilor și autorităților publice. Rapoartele anuale întocmite de către autoritățile și instituțiile publice sunt transmise Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice;</p> <p>13. Eliminarea restricției privind transferul la cerere între instituții de la nivelul aceluiași palier administrativ;</p> <p>14. Clarificarea cadrului general cu privire la funcțiile specifice și echivalarea acestora cu funcțiile publice generale, stabilirea nivelului actului normativ prin care funcțiile specifice pot fi înființate, precum și înființarea unor funcții publice generale sau specifice, prin raportare la atribuții specifice unei funcții sau instituții;</p> <p>15. Clarificarea condițiilor privind numirea sau încetarea raporturilor juridice ale persoanelor angajate cu contract de muncă, de management sau la cabinetul demnitarului; revizuirea numărului de posturi alocate cabinetelor demnitarilor/aleșilor locali¹, în scopul sprijinirii derulării activității acestora în condiții corespunzătoare;</p>
--	---

¹ Revizuirea numărului de posturi se va face cu respectarea normativelor de personal prevăzute de legislația în vigoare (Ordonanța de urgență nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind *finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare*), precum și cu încadrarea în resursele financiare disponibile pentru bugetarea posturilor

16. Introducerea cadrelor de competență; introducerea obligativității formării profesionale ca și condiție la promovarea funcționarilor publici.

F. Răspunderea administrativă

1. Definirea răspunderii administrative atât din perspectiva elementelor sale intrinseci, cât și raportat la celelalte forme de răspundere juridică;

2. Reglementarea principiilor aplicabile răspunderii administrative;

3. Reglementarea elementelor principale ale formelor de răspundere administrativă: disciplinară, contravențională și patrimonială.

G. Serviciile publice

1. Reglementarea, pentru prima dată în legislația din România, a unui cadru general privind serviciile publice;

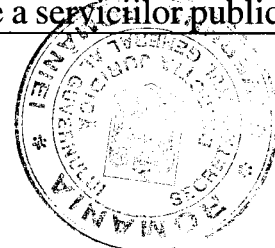
2. Reglementarea principiilor aplicabile serviciilor publice - transparența, egalitatea de tratament, continuitatea, adaptabilitatea, accesibilitatea, responsabilitatea furnizării serviciului public, furnizarea serviciilor publice cu respectarea normelor/standardelor de calitate;

3. Clasificarea serviciilor publice, în funcție de o serie de criterii - servicii de interes economic și servicii de interes non-economic general, servicii de interes național și servicii de interes local, servicii publice prestate/furnizate în mod unitar de o autoritate publică/un organism prestator de servicii publice și servicii publice prestate/furnizate în comun;

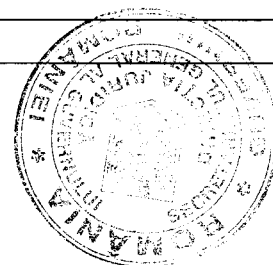
4. Reglementarea obligației de serviciu public în sensul definirii acestora ca îndatoriri și cerințe specifice impuse organismelor prestatoare;

5. Stabilirea unor elemente generale de delimitare a serviciilor de interes economic general de serviciile non-economice de interes general, având ca element principal de diferențiere criteriul caracterului economic al activității desfășurate;

6. Stabilirea regulilor generale de reglementare, înființare și încetare a serviciilor publice, prin precizarea autorităților care au competență de reglementare a serviciilor publice, a autorităților care au competență de înființare/organizare a structurii responsabile cu furnizarea/prestarea serviciilor publice, precum și a celor care au competențe în monitorizarea modului de prestare a serviciilor publice;

	7. Reglementarea regulilor generale aplicabile modalităților de gestiune ale serviciilor publice (gestiunea directă și gestiunea delegată), precum și precizarea elementelor minime pe care trebuie să le conțină actul de delegare, în cazul gestiunii delegate.
3. Alte informații	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
Secțiunea a 3-a Impactul socio-economic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2 ¹ . Impactul asupra sarcinilor administrative	Proiectul instituie o serie de obligații noi dar acestea sunt în principal în sarcina autorităților și instituții publice, precum instanțele, de exemplu în procesul de validare a mandatelor aleșilor locali, asupra Instituției Prefectului sau diverse obligații de raportare și comunicare de date precum cele asociate dezvoltării sistemului de evidență a ocupării în sectorul public. În același timp, prin eliminarea unor avize, se simplifică diverse proceduri vizând cariera funcționarului public.
2 ² . Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3. Impactul social	Prin prevederile sale proiectul are impact atât asupra diferitelor categorii de personal din administrația publică, în special a funcționarilor publici și instituțiilor publice/autorităților publice cărora li se aplică în mod direct, dar și impact indirect, în sensul furnizării, într-o formă integrată, a principalelor norme care reglementează domeniul administrației publice, asigurând astfel premisele creșterii transparenței cu privire la activitatea administrației publice și la regulile pe care aceasta trebuie să le respecte.
4. Impactul asupra mediului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte informații	

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- mii lei -

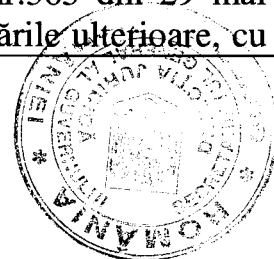
Indicatori	Anul curent 2019	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2020	2021	2022	2023	
1	2	3	4	5	6	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit b) bugete locale (i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii b) bugete locale (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii		+150.000	+150.000	+150.000	+150.000	+120.000

3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat		+150.000	+150.000	+150.000	+150.000	+120.000
b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor si/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații	Finanțarea măsurilor prevăzute în acest Cod se va efectua în limita fondurilor aprobate anual prin legile bugetare anuale, precum și din alte surse legal constituite, potrivit legii.					

Secțiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

<p>1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:</p> <p>a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;</p>	<p>a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ:</p> <p>I. Acte normative în vigoare care vor fi abrogate ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ:</p> <p>1) Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.225 din 24 martie 2008;</p> <p>2) Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, cu</p>
--	---

excepția art. 20, 20¹-20¹⁰, art. 60 alin. (3), 60¹-60⁴, 62¹ - 62¹³ și Anexa nr. 2 care se aplică și în anul 2020 pentru realizarea evaluării performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici pentru activitatea realizată în anul 2019;

3) Legea nr. 90/2001 pentru organizarea și funcționarea Guvernului și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare;

4) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 9 martie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2013, cu modificările și completările ulterioare;

5) Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.123 din 20 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare;

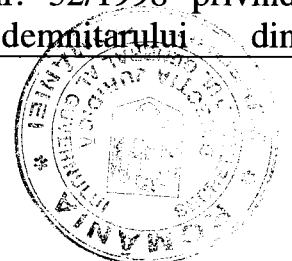
6) Ordonanța Guvernului nr. 35/2002 pentru aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a consiliilor locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr.673/2002;

7) Ordonanța Guvernului nr. 53/2002 privind Statutul-cadru al unității administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 27 august 2002, cu modificările și completările ulterioare;

8) Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

9) Legea cadru nr. 195/2006 a descentralizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 25 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare;

10) Ordonanța Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din

administrația publică centrală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 30 ianuarie 1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările și completările ulterioare;

11) Legea nr. 7/2004 privind Codul de conduită a funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.525 din 2 august 2007;

12) Legea nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1105 din 26 noiembrie 2006;

13) Decretul nr. 478/1954 privitor la donațiile făcute statului;

14) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 22/2007;

15) Hotărârea Guvernului nr. 168/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr 146 din 28 februarie 2007;

16) Hotărârea Guvernului nr. 832/2007 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea programului de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici.

II. Acte normative în vigoare care vor fi modificate ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ:

1) Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 07 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

2) Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare;

3) Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 20 mai 2015;

4) Legea nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a Rețeaua de localități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare;

5) Legea nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, publicată în Buletinul Oficial nr. 17-18 din 17 februarie 1968, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

6) Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare;

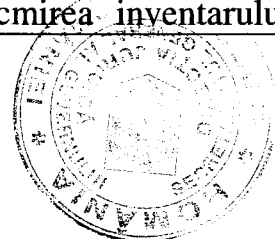
b) acte normative ce urmează a fi elaborate/modificate în vederea implementării noilor dispoziții:

1) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind organizarea și desfășurarea proiectului pilot de organizare a concursului de ocupare a unor funcții publice vacante;

2) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici;

- 3) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, precum și componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru ale acestora;
- 4) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor paritare, precum și componența, atribuțiile și procedura de lucru ale acestora;
- 5) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind formarea profesională a funcționarilor publici și întocmirea planului de perfecționare profesională a funcționarilor publici;
- 6) Hotărâre a Guvernului privind întocmirea, actualizarea și administrarea Sistemului electronic național de evidență a ocupării în sectorul public;
- 7) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor procedura de desemnare, atribuțiile, modalitatea de organizare a activității și procedura de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale consilierului de etică, precum și modalitatea de raportare a instituțiilor și autorităților în scopul asigurării implementării, monitorizării, și controlului respectării principiilor și normelor privind conduita funcționarilor publici
- 8) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea regulamentului cadru privind stabilirea principiilor generale de ocupare a unui post vacant sau temporar vacant corespunzător funcțiilor contractuale și a criteriilor de promovare a personalului contractual plătit din fonduri publice
- 9) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici
- 10) Hotărâre a Guvernului privind conținutul, competența și procedura de elaborare a cadrelor de competență
- 11) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor tehnice pentru întocmirea inventarului

bunurilor care alcătuiesc domeniul public al comunelor, orașelor, municipiilor și județelor;

12) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea procedurii privind încasarea redevenței obținută prin concesionare din activități de exploatare a resurselor la suprafață;

13) Hotărâre a Guvernului privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;

14) Hotărâre a Guvernului pentru stabilirea instituțiilor publice și organele de specialitate ale administrației publice centrale coordonate de prim-ministru, prin Cancelaria Prim-Ministrului;

15) Hotărâre a Guvernului privind organizarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului;

16) Hotărâre a Guvernului privind stabilirea atribuțiilor subprefecților

17) Hotărâre a Guvernului privind stabilirea organigramei și a modului de funcționare ale instituției prefectului;

18) Hotărâre a Guvernului privind stabilirea atribuțiilor colegiului prefectural;

19) Hotărâre a Guvernului privind stabilirea atribuțiilor cancelariei prefectului și ale oficiilor prefecturale;

20) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea plafonului maxim privind cheltuielile pentru locuința de serviciu, cheltuielile pentru cazare și unele cheltuieli pentru deplasarea prefectilor și subprefecților.

21) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea modelului legitimației și a modelului semnului distinctiv pentru aleșii locali;

22) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor metodologice privind acordarea indemnizației pentru limită de vârstă pentru primar, viceprimar, președinte al consiliului județean și vicepreședinte al consiliului județean;

23) Hotărâre a Guvernului privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților

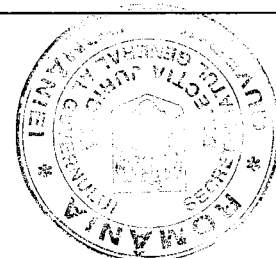
	<p>administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative.</p> <p>24) Hotărâre a Guvernului pentru stabilirea listei formularelor și a tipurilor de texte administrative de uz curent care se utilizează în format bilingv puse la dispoziția cetățenilor aparținând unei minorități naționale în limba lor maternă;</p>
1 ¹ . Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor public.	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Alte informații	

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

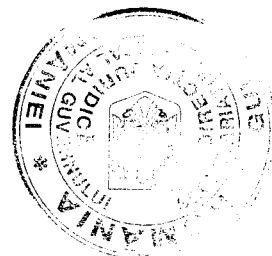
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, instituite de cercetare și alte organisme implicate	<p>Proiectul de act normativ a fost supus procedurilor de consultare, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.</p> <p>De asemenea, proiectul de act normativ a valorificat soluții identificate în amplele demersuri de consultare desfășurate în perioada 2015-2018 prin raportare la:</p> <ul style="list-style-type: none"> - activitatea Grupului de lucru pentru definitivarea proiectului Codului administrativ din care au făcut parte atât reprezentanți ai autorităților și instituțiilor publice, cât și reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale, instituții publice de învățământ superior precum și reprezentanți ai structurilor
---	---

	<p>asociative ale autorităților administrației publice locale.</p> <p>- Proiectul de Cod administrativ care a parcurs procedura parlamentară în perioada dec. 2017-aprilie 2019 și pentru elaborarea căruia au fost organizate o serie de întâlniri cu autorități și instituții publice, organizații profesionale, precum și cu structurile asociative ale autorităților administrației publice locale.</p> <p>În data de 7 iunie 2019 a fost organizată o dezbatere publică asupra proiectului de act normativ la care au participat reprezentanți ai administrației publice centrale, ai structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale și ai societății civile.</p>
<p>2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ</p>	
<p>3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative</p>	<p>Structurile asociative ale autorităților administrației publice locale au fost consultate; acestea au răspuns prin adresele: Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România prin adresa nr. 185/28.05.2019 (înregistrată la Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice cu nr. 73115/28.05.2019), Asociația Orașelor din România prin adresa 44/02.05.2019 (înregistrată la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice cu nr. 61574/02.05.2019), Asociația Comunelor din România prin adresa nr. 346/28.05.2019 (înregistrată la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice cu nr. 73490/29.05.2019), Asociația Municipiilor din România prin adresa nr. 379/30.05.2019 (înregistrată la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 74359/30.05.2019).</p>
<p>4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>

constituirea consiliilor interministeriale permanente	
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul prezentului act normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr.547/2019 și de Consiliul Economic și Social prin avizul nr.2983/2019
Alte informații	
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	În data de 30.05.2019, în temeiul art. 7 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, proiectul de Cod administrativ a fost afișat pe pagina de internet a Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.
Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Alte informații	
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	
Alte informații	

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului privind Codul administrativ, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM – MINISTRU

VIORICA DĂNCILĂ

